

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/18/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118012819
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2118012819.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jána Mihala a JUDr. Jozefa Piknu, v trestnej veci odsúdeného R. E., nar. XX.XX.XXXX v J., t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 28.11.2018, č. k. 1PP/151/2018-23, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 31.01.2019 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného R. E. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd I. stupňa podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“) zamietol návrh odsúdeného R. E. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok zo dňa 15.02.2018, sp. zn. 0T/6/2018. Svoje rozhodnutie súd I. stupňa odôvodnil vecne zistením, že vykonaním zo zákona určenej časti trestu splnil odsúdený formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie, zároveň vo výkone trestu preukázal polepšenie a tak splnil aj jednu z dvoch materiálnych podmienok, avšak súčasne nespĺňa druhú materiálnu podmienku, nakoľko vzhľadom na jeho osobu a predchádzajúce odsúdenia nemožno dôvodne predpokladať, že v prípade prepustenia na slobodu bude viesť riadny život.

Z napadnutého uznesenia vyplýva, že odsúdený bol v minulosti už 4-krát súdne trestaný vždy pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Tr. zák. Pre tento trestný čin mu boli trikrát uložené podmiennečné tresty odňatia slobody, pričom aktuálne vykonávaný trest odňatia slobody (Okresný súd Pezinok sp. zn. 0T/6/2018) mu bol uložený pre skutok, ktorý spáchal v čase plynutia až dvoch týchto podmiennečných trestov odňatia slobody (Okresný súd Bratislava II sp. zn. 3T/90/2017 a 1T/92/2017), resp. len krátko po tom, čo bol podmiennečne odsúdený v týchto dvoch veciach. Okrem iného už mu bol uložený i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na doživotie vzhľadom k jeho opakovanej recidíve. Z hľadiska skutkových okolností ustálených v rámci hore uvedených meritórnych rozhodnutí okresný súd dodal, že skutok vo veci Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 3T/90/2017 spáchal dňa 10.03.2017, pričom bola u neho zistená hladina alkoholu v jeho dychu 3,13 promile, resp. 3,04 promile, skutok vo veci Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 1T/92/2017 spáchal dňa 22.05.2017, pričom bola u neho zistená hladina alkoholu v jeho dychu 1,23 promile, a skutok vo veci Okresného súdu Pezinok sp. zn. 0T/6/2018 spáchal dňa 12.02.2018, pričom bola u neho zistená hladina alkoholu v jeho dychu 2,33 promile, resp. 2,77 promile. Vždy tak išlo o vysoké výsledky meraní alkoholu v jeho dychu. Okresný súd uzavrel, že odsúdený svoje protizákonné konanie opakoval napriek predošlým odsúdeniam, resp. uloženým trestom, keď súdy dali možnosť odsúdenému preukázať, že nie je potrebné vplývať na neho práve nepodmiennečným trestom odňatia slobody a že účel trestu bude naplnený aj uložením trestu odňatia slobody nespojeného s jeho výkonom či iného alternatívneho trestu. Odsúdený však túto možnosť nevyužil, resp. jeho recidívne konanie nesvedčilo tomu, že účel trestov nespojených s odňatím slobody splnil svoj účel, keďže ako tzv. špeciálny recidivista pokračoval naďalej v páchaní tej istej trestnej činnosti. Preto sa okresný súd stotožnil s tým, že jeho resocializačná prognóza je menej

priaznivá tak, ako to bolo uvedené v hodnotení ústavu na výkon trestu, a to práve z vyššie uvedených dôvodov. Všetky tieto skutočnosti vo svojom súhrne podľa názoru okresného súdu nedávali dostatočnú záruku, že odsúdený R. E. by na slobode viedol riadny život.

Okresný súd na záver uviedol, že na tomto závere nemohli zmeniť nič ani skutočnosti uvádzané odsúdeným na verejnom zasadnutí a ani kladné hodnotenie riaditeľa ústavu, či záruka jeho rodičov alebo písomný sľub odsúdeného uvedený v jeho návrhu.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdený, v ktorej uviedol, že sudca opomenul rozhodnúť o podaní jeho rodičov. K prvému záznamu v registri trestov uviedol, že sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. K ďalším dvom záznamom uviedol, že v týchto konaniach bol porušený zákon a mal mu byť uložený súhrnný trest. Upozornil na skutočnosť, že podľa hodnotenia riaditeľa ústavu plní program zaobchádzania a preukazuje splnenie podmienok na podmiennečného prepustenie z výkonu trestu. Je tak len na ňom či bude žiť riadnym životom. Navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a prepustil ho na slobodu s určenou primeranou skúšobnou dobou a na posilnení účelu mu nariadil probačný dohľad, alternatívne navrhol, aby napadnuté uznesenie bolo zrušené a vec vrátená okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu aj krajský súd zistil, že odsúdený v súčasnej dobe vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok zo dňa 15.02.2018, sp. zn. OT/6/2018. Formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v zmysle § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. odsúdený splnil vykonaním polovice uloženého trestu odňatia slobody dňa 12.11.2018.

Súd I. stupňa správne vyhodnotil, že správanie odsúdeného vo výkone trestu preukazuje jeho polepšenie tak, ako to vyplýva z hodnotenia riaditeľa a tak spĺňa jednu z dvoch materiálnych podmienok v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. Okresný súd tiež správne a v súlade so zákonom vyhodnotil osobu odsúdeného, prihliadol na jeho trestnú minulosť, a dospel k správne záveru o tom, že odsúdený nedáva dostatočné záruky na to, že v prípade prepustenia na slobodu bude viesť riadny život a viac sa do rozporu so zákonom nedostane.

Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmiennečne prepustený po uplynutí ustanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Je potrebné vziať do úvahy i samotný účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, na ktoré súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody musí v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. okrem formálnej podmienky súčasne spĺňať aj dve materiálne podmienky a to, že svojim správaním vo výkone trestu odňatia slobody preukázal polepšenie a zároveň je možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Odsúdený súčasne nespĺňa obe materiálne podmienky vyplývajúce z vyššie uvedeného ustanovenia a preto súd I. stupňa správne a v súlade so zákonom rozhodol, keď jeho žiadosť o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

K námietkam odsúdeného treba uviesť, že okresný súd nerozhoduje samostatným výrokom o návrhu rodičov, ktorí sa pripojili k jeho návrhu o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. V odôvodnení sa s touto skutočnosťou okresný súd vysporiadal. Sťažnostný súd dodáva, že pokiaľ rodičia nemali na neho doteraz pozitívny vplyv, nie je žiadny dôvod očakávať, že takýto vplyv by mali v prípade jeho podmiennečného prepustenia. Okresný súd tiež správne prihliadol na všetky záznamy v odpise registra trestov odsúdeného, nakoľko zahľadanie odsúdenia ani prípadne uložený súhrnný trest odňatia slobody nemajú žiadny vplyv na rozhodnutie súdu. A napokon sťažnostný súd uvádza, že nie riaditeľ ústavu rozhoduje o splnení podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu

odňatia slobody, ale oprávneným na rozhodovanie je len súd. Riaditeľ ústavu hodnotí len prvú materiálnu podmienku, t. j. správanie sa odsúdeného vo výkone trestu a jeho hodnotenie má preto pre súd len odporúčací charakter.

Krajský súd zároveň poukazuje na správne odôvodnenie napadnutého uznesenia s tým, že sa s ním v celom rozsahu stotožňuje. Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.